

Padomes secinājumi par digitālo izglītību Eiropas zināšanu sabiedrībā

(2020/C 415/10)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ŅEMOT VĒRĀ:

1. Politisko kontekstu, kā izklāstīts pielikumā;

UZSVEROT, KA:

2. Kvalitatīva un iekļaujoša izglītība un apmācība ir Eiropas priekšrocība, kuras pamatā ir demokrātijas vērtības un apgaismības idejas. Digitālo tehnoloģiju plaša izplatība un piekļuve internetam paver jaunas iespējas un rada jaunus izaicinājumus.
3. Mūsu zināšanu sabiedrības digitālā pārveide paātrinās, un digitālo pakalpojumu un datu pieejamība palielinās. Tas ietver pārmaiņus darba tirgū, kā arī jaunus darba profilus un pieprasījumu pēc digitālajām kompetencēm ⁽¹⁾ saistībā ar 21. gadsimta prasmēm. Mākslīgā intelekta ⁽²⁾ pieaugošā ietekme ilgtermiņā pastiprinās mūsu zināšanu sabiedrības digitālās pārveides ietekmi un nākotnē var piedāvāt daudzsoļos jaunas mācīšanās, mācīšanas un apmācības iespējas. Kvalitatīva un iekļaujoša izglītība un apmācība ir būtiska, lai visiem indivīdiem un pilsoņiem nodrošinātu iespēju šīs norises saprast, piedalīties tajās un veidot tās.
4. Covid-19 pandēmija un tās pašreizējā ietekme uz izglītības un apmācības sistēmām un institūcijām Eiropā uzsver, ka steidzami ir vajadzīga labāka izpratne un pastāvīgs izvērtējums par digitālās izglītības tehnoloģiju ⁽³⁾ izmantošanu, par ieguvumiem no tām un ar tām saistītajiem izaicinājumiem, un par digitālo kompetenču līmeni, tostarp saistībā ar mūžizglītību.
5. Covid-19 pandēmija ir vēl vairāk uzsvērusi, ka steidzami ir vajadzīga holistiska pieeja digitālajai izglītībai. Lai apmierinātu pašreizējās prasības, kvalitatīva un iekļaujoša izglītība un apmācība ietver digitālus un nedigitālus mācīšanās un mācīšanas veidus, tostarp tādas pieejas kā jaukta tipa mācīšanās ⁽⁴⁾ un attālināta mācīšanās ⁽⁵⁾. Tas sniedz iespēju uzlabot uz izglītojamo vērstu izglītību un apmācību atbilstoši konkrētām indivīdu vajadzībām.
6. Digitālā izglītība ⁽⁶⁾ ir priekšnoteikums tam, lai palīdzētu veidot digitālo pārveidi, turpinātu tālākizglītību un tālākapmācību, kā arī mūžizglītību un nodrošinātu kvalitatīvu un iekļaujošu izglītību un apmācību visiem. Tāpēc ir svarīgi ņemt vērā tās sabiedrisko dimensiju un saprast to kā daļu no pamatīgas kultūras pārveides. Šī kultūras pārveide veido pamatu tam, lai visiem indivīdiem un pilsoņiem nodrošinātu iespēju pārliecināti un droši izmantot datus, digitālās tehnoloģijas un infrastruktūras, vienlaikus pienācīgi ievērojot datu aizsardzības noteikumus, un lai viņiem nodrošinātu iespēju aktīvi piedalīties politisku lēmumu pieņemšanā, sabiedrības attīstībā un darba tirgū.

⁽¹⁾ Kā norādīts Padomes ieteikuma par pamatkompetencēm mūžizglītībā (2018/C 189/01) pielikumā, digitālā kompetence ietver digitālo tehnoloģiju pārliecinātu, kritisku un atbildīgu izmantošanu un darbošanos ar šīm tehnoloģijām mācību un darba vajadzībām un nolūkā piedalīties sabiedrības dzīvē. Tā ietver informācijpratību un datpratību, komunikāciju un sadarbību, medijpratību, digitālā satura radīšanu (tostarp programmēšanu), drošību (tostarp digitālo komfortu un ar kiberdrošību saistītas kompetences), ar intelektuālo īpašumu saistītus jautājumus, problēmu risināšanu un kritisko domāšanu.

⁽²⁾ Mākslīgais intelekts (MI) ir attiecināms uz tām IT sistēmām, kas izrāda intelektisku rīcību tādējādi, ka analizē savu vidi un ar zināmu autonomiju veic darbības, lai sasniegtu konkrētus mērķus.

⁽³⁾ Šajos secinājumos digitālās izglītības tehnoloģijas tiek definētas kā tehnoloģijas, kas ļauj sekmēt, izziņāt un uzlabot izglītojamo sniegumu, radot, izmantojot un pārvaldot piemērotus tehnoloģiskos procesus un resursus.

⁽⁴⁾ Šajā kontekstā jaukta tipa mācīšanās tiek saprasta kā pedagoģiska pieeja, kura apvieno mācīšanos klātienē un mācīšanos tiešsaistē un kuras laiku, vietu, norisi un tempu zināmā mērā nosaka izglītojamais.

⁽⁵⁾ Šajos secinājumos attālināta mācīšanās ir mācīšanās veids, kas ļauj rīkot un īstenot mācīšanas un mācīšanās darbības no attāluma (piemēram, izmantojot radio, televīziju, internetu vai elektroniskos resursus).

⁽⁶⁾ Digitālā izglītība ietver divas dažādas, taču savstarpēji papildinošas perspektīvas: digitālo tehnoloģiju izmantošanu pedagoģiskos nolūkos ar mērķi atbalstīt un uzlabot mācīšanu, mācīšanos un novērtēšanu un izglītojamo un izglītības un apmācības darbinieku digitālo kompetenču pilnveidošanu.

7. Digitālajai izglītībai vajadzētu būt vērstai uz izglītojamo, un tai būtu jāatbalsta visi indivīdi un pilsoņi savas personības un prasmju pārlicinātā, brīvā un atbildīgā pilnveidošanā. Digitālajai izglītībai kā kvalitatīvas un iekļaujošas izglītības un apmācības neatņemamai daļai būtu jāatbilst integritātes un uzticēšanās tās kvalitātei principam. Tai būtu arī jāsekmē izglītības satura un pedagoģisko metožu labāka pieejamība, lielāka sociālā iekļaušana, kā arī labāka kompetenču apguve, veicinot sekmīgu izglītošanos visiem. Digitālajā izglītībā būtu jāņem vērā topošās tehnoloģijas, piemēram, mākslīgais intelekts, un to droša, pedagoģiski pareiza un ētiska piemērošana.
8. Digitālajā izglītībā būtu jāņem vērā arī izglītojamo, skolotāju, pasniedzēju un pedagogu, kā arī vecāku un aprūpētāju labbūtība, piemēram, attiecībā uz drošu mācību vidi. Tai būtu arī jāpalīdz sekmēt vieglāku piekļuvi informācijai visiem iedzīvotājiem un veicināt aktīvu kultūras, ekonomisko un sociālo līdzdalību Eiropas zināšanu sabiedrībā.
9. Digitālajai izglītībai, veicinot pilsoniskuma kompetences, būtu jāsekmē informētība par pilsoniskumu, tostarp digitālo pilsoniskumu (*). Šīs kompetences ietver kritisku pieeju informācijai, nodrošinot iespēju iedzīvotājiem orientēties digitālajā pasaulē un veidot izpratni par pamatvērtībām – demokrātiju un vārda brīvību.
10. Ikvienam eiropietim vajadzētu būt nodrošinātai iespējai aktīvi iesaistīties sabiedrības digitālajā pārveidē un gūt labumu no piemērotas, pieejamas un drošas mācību vides. Cilvēktiesības uz kvalitatīvu un iekļaujošu izglītību, apmācību un mūžizglītību, kā noteikts Eiropas sociālo tiesību pilārā un kuras aizsargā Eiropas Savienības Pamattiesību harta, ir jānodrošina vienmēr.
11. Lai novērstu digitālo plaisu starp dzimumiem ar IKT saistītās jomās un STEM (zinātne, tehnoloģija, inženierzinātnes un matemātika), ļoti svarīga ir dzimumsensitīva pieeja visos izglītības un apmācības veidos un līmeņos.
12. Ļoti svarīga ir piekļuve digitāli atbalstītām kvalitatīvām un iekļaujošām izglītības un apmācības iespējām. Neraugoties uz mācīšanās un mācīšanas veidu klātienē izšķirošo lomu un priekšrocībām, piekļuve kvalitatīvai un iekļaujošai izglītībai un apmācībai ar digitālās izglītības tehnoloģiju palīdzību un izmantojot tās ir priekšnosacījumi Eiropas zināšanu sabiedrības turpmākai dzīvotspējai, kā arī tādai Eiropas inovācijas sistēmai, kas ļauj īstenot zaļo un digitālo pārveidi, nodrošina ilgtspējīgu izaugsmi, darbvietas un iespējas un veicina personisko izaugsmi.
13. Spēcīga Eiropas pamatā ir tāda kultūra, kas ietver kopīgas vērtības, savstarpēju dalīšanos, atjaunotni un atvērtību jauniem apmaiņas veidiem, kā arī iedzīvotāju iesaisti un iedzīvotāju, izglītības un apmācības institūciju, privātā sektora un dažādu valsts izglītības sistēmu sadarbību. Tās tiešsaistes kopienas (*), kas dalās pieredzē (vietējā, reģionālā, valsts un Savienības līmenī), ir pamanāmākas un nākotnē paplašināsies.

APZINOTIES, KA:

14. Saskaņā ar subsidiaritātes principu par mācību saturu un izglītības sistēmu organizāciju atbildīgas ir dalībvalstis.
15. Digitālā izglītība dažādos izglītības un apmācības veidos un līmeņos dalībvalstīs un visā Savienībā tiek īstenota dažādā mērā. Pieredze digitālās izglītības tehnoloģiju jomā visā Savienībā ir atšķirīga un lielā mērā ir atkarīga no politikas un pārvaldības sistēmām, infrastruktūras un tehniskajām iespējām, kā arī finanšu resursiem un cilvēkresursiem. Tie jo īpaši ietver labi sagatavotus skolotājus, pasniedzējus, pedagogus un citus pedagoģiskos un administratīvos darbiniekus, tostarp attiecīgo institūciju vadītājus izglītības un apmācības jomā.

(*) Digitālais pilsoniskums ir to vērtību, prasmju, attieksmes, zināšanu un kritiskas izpratnes kopums, kādas iedzīvotājiem digitālajā laikmetā ir vajadzīgas. Digitālais pilsonis zina, kā izmantot tehnoloģijas, un spēj tās kompetēti un pozitīvi izmantot.

(*) Skolotāji, pasniedzēji, pedagogi un citi pedagoģiskie darbinieki bieži ir iesaistīti dažādos e-portālos un tiešsaistes kopienās, piemēram, tādās Eiropas e-platfomās kā EPAL, School Education Gateway, E-Twinning utt. Viņi var būt iesaistīti arī plašākās starptautiskās e-kopienās, piemēram, ar starptautisku organizāciju un daudznaacionālu uzņēmumu starpniecību.

16. Covid-19 pandēmija izsauca ātru reakciju uz šo ārkārtas situāciju. Dalībvalstis slēdza lielāko daļu vietu, kurās noritēja izglītība un apmācība, un prasīja attiecīgajām institūcijām nodrošināt mācīšanas, apmācības, mācīšanās un novērtēšanas nepārtrauktību, galvenokārt izmantojot attālinātas pieejas.
17. Dalībvalstu un to izglītības un apmācības institūciju pasākumi, kas veikti atbilstoši apstākļiem valstī, ir parādījuši, cik svarīga ir izpratne par digitālo izglītību, tie ir palīdzējuši uzlabot izglītības un apmācības sistēmu digitālās spējas un ir nodrošinājuši skolotājiem, pasniedzējiem, pedagogiem un citiem pedagoģiskajiem darbiniekiem profesionālās izaugsmes iespējas.
18. Tomēr, neraugoties uz visu dalībvalstu lielajiem centieniem, reaģēšana uz ārkārtas situāciju, kas bija vērsta uz to, lai sekmētu attālinātas pieejas, atklāja kopīgus izaicinājumus un vājās puses izglītības un apmācības sistēmās visā Savienībā:
  - a) Covid-19 pandēmijas laikā bieži kļuva skaidrs, ka daudzi izglītojamie –atšķirīgā mērā dažādās dalībvalstīs – nevar pilnībā izmantot savas tiesības uz izglītību un apmācību, jo trūkst pienācīgas fiziskās un tehnoloģiskās piekļuves⁽⁹⁾;
  - b) šis bezprecedenta izaicinājums, kas saistīts ar Covid-19 pandēmiju, atklāja, ka steidzami ir jāuzlabo digitālo kompetenču nodrošināšana visiem, lai visiem indivīdiem un pilsoņiem nodrošinātu vienlīdzīgu piekļuvi izglītībai un apmācībai, jo īpaši situācijās, kad izglītība un apmācība tiek nodrošināta attālināti. Ar īpašiem izaicinājumiem saskārās izglītojamie ar īpašām vajadzībām;
  - c) lai gan pāreja uz digitālo izglītību Covid-19 pandēmijas laikā ir kļuvusi ātrāka, zināšanu izplatīšanas jaunu veidu izstrādē un izmantošanā, kad tas tiek darīts neapzināti un bez nolūka, var kopēt tradicionālākus mācīšanas un mācīšanās veidus.
  - d) Covid-19 pandēmija ir radījusi izaicinājumus transnacionālu izglītības un apmācības pasākumu nepārtrauktībai. Tas attiecas uz pārrobežu izglītību un apmācību, kā arī uz *Erasmus+* mobilitāti, jo īpaši studentu un personāla mobilitāti augstākās izglītības un profesionālās izglītības un apmācības (PIA) jomā;
  - e) Covid-19 izsuktā izglītības un apmācības institūciju slēgšana ir mainījusi skolotāju, pasniedzēju, pedagogu un citu pedagoģisko darbinieku lomu, kuriem bija jāatrod jauni veidi, kā uzturēt kontaktu ar izglītojamajiem un atbalstīt viņus, lai viņi strādātu patstāvīgi – gan sadarbīgā mācību vidē, gan citos veidos. Tā ir arī parādījusi, ka ir vajadzīga sadarbība, spēju veidošana, īpaša profesionālā apmācība digitālās mācīšanas jomā, kā arī palīdzības pasākumi starp skolotājiem, pasniedzējiem un skolotāju izglītības tīkliem, kā arī starp izglītības un apmācības institūcijām.

ATZĪSTOT, KA:

19. Digitālā plaisa dalībvalstīs un visā Savienībā joprojām ir izaicinājums, jo tā var pastiprināt citus iepriekš pastāvējušas strukturālās nevienlīdzības veidus, tostarp sociālekonomisko nevienlīdzību un dzimumu nelīdztiesību.
20. Digitālās izglītības tehnoloģiju kontekstā, neatkarīgi no situācijas steidzamības, ir jānodrošina datu aizsardzība un dalībvalstu un to iedzīvotāju digitālā suverenitāte. Turklāt saistībā ar to, ka arvien vairāk tiek radīts un izplatīts izglītības digitālais saturs, ir jāatzīst intelektuālā īpašuma pamatā esošie tiesiskie un ētikas principi.
21. Jauni zināšanu pārneses un mācīšanās vides veidi, tostarp līdzradīšanas veidā, veicina plašāku saikni starp formālo izglītību un apmācību un neformālo un ikdienējo mācīšanos. Labas prakses apmaiņa vietējā, reģionālā, valsts un Savienības līmenī sniedz iespējas paātrināt digitālās izglītības tehnoloģiju integrāciju visos mācīšanās veidos un veicināt augstu kvalitāti un iekļautību mācīšanās un mācīšanās procesā.

⁽⁹⁾ EURYDICE (2020). *Impact of Covid-19: closure of education systems in Europe* (Covid-19 ietekme: izglītības sistēmu slēgšana Eiropā).

22. Digitālās izglītības tehnoloģijas paver jaunas mācīšanās un mācīšanas iespējas un ir svarīgs faktors, lai nodrošinātu kvalitatīvu un iekļaujošu izglītību un apmācību. Tās var papildināt tiešu mijiedarbību mācīšanā un apmācībā klātienē, kā arī paraugpraksi, kas nav saistīta ar digitālo jomu, un tādas mācīšanas un mācīšanās līdzekļus, kuri joprojām ir svarīgi un kurus nevar pilnībā aizstāt ar virtuāliem veidiem.
23. Lai tehnoloģija varētu veicināt kvalitāti un iekļautību izglītībā, tai ir jābūt cieši saistītai ar drošu mācību vidi un pedagoģiskajām pieejām. Izglītības tehnoloģiju uzņēmumiem, tostarp jaunuzņēmumiem un MVU, ir būtiska loma inovatīvu un pieejamu digitālās izglītības tehnoloģiju izstrādē, tādējādi veicinot gan digitālo izglītību, gan Eiropas ekonomikas digitālo pārveidi. Šo uzņēmumu uzplaukumam svarīgi ir inovācijai labvēlīgi apstākļi un atbilstošas finansēšanas iespējas.
24. Digitālajā izglītībā ir jāuzsver pedagoģisko koncepciju, mācīšanās un mācīšanas līdzekļu un metožu nozīme. Izglītības pētniecība var veicināt inovatīvu koncepciju izstrādi izglītības un apmācības jomā un var sniegt plašāku izpratni par digitālās pārveides ietekmi uz mācīšanos un mācīšanu, kā arī uz izglītības un apmācības sistēmām.
25. Digitālo kompetenču nodrošināšanai visos izglītības un apmācības veidos un līmeņos vienmēr vajadzētu būt cieši saistītai ar attiecīgu saistīto pamatkompetenču, tostarp dzīvesprasmju, apvienojumu, un tā būtu jāatbalsta ar modernāko pieejamo infrastruktūru, aprīkojumu un tehnoloģijām. Jo īpaši profesionālās izglītības un apmācības programmām, tostarp prasmju pilnveides un pārkvalifikācijas programmām, ir vajadzīgs atbilstošs digitālo, profesionālo un tehnoloģisko prasmju un kompetenču apvienojums, kas var veicināt nodarbināmību.
26. Starptautiski konkurētspējīga un ilgtspējīga Eiropas inovāciju sistēma ir atkarīga no kvalitatīvām un iekļaujošām izglītības un apmācības sistēmām. Tā balstās arī uz izcilu pētniecības sistēmu, kas ideālā gadījumā ir cieši saistīta ar izglītību un apmācību. Tāpēc pētniecībā un inovācijā gūto rezultātu, piemēram, izglītības pētniecībā gūto rezultātu, agrīna tālāk nodošana, kā arī inovatīvu digitālās izglītības risinājumu līdzradīšana un testēšana sniegs pievienoto vērtību izglītībā un apmācībā, piemēram, tādās jomās kā politikas veidošana vai pedagoģisko metožu izmantošana.

ATZĪMĒJOT, KA:

27. Eiropas Komisija ir publicējusi atjauninātu Digitālās izglītības rīcības plānu 2021.–2027. gadam – Izglītības un apmācības pārveide digitālajam laikmetam ⁽¹⁰⁾, kurš, attiecīgā un vajadzības gadījumā, būtu jāturpina ar līdzradīšanas procesu kopā ar dalībvalstīm.
28. Tā galvenie mērķi – veicināt augstas veiktspējas digitālās izglītības ekosistēmas attīstību un uzlabot digitālās prasmes un kompetences digitālās pārveides īstenošanai – var sekmēt stratēģiskāku pieeju digitālajai izglītībai Savienības līmenī.
29. Augstas veiktspējas digitālās izglītības ekosistēmai ⁽¹¹⁾, izmantojot attiecīgu infrastruktūru, savienojamību, digitālo spēju plānošanu un organizatoriskās spējas, būtu jānodrošina tāda kvalitatīva un iekļaujoša izglītība un apmācība, kas visiem indivīdiem visās vietās var sekmēt elastīgāku piekļuvi izglītībai un apmācībai. Tas ir pamats sekmīgai digitālās izglītības īstenošanai priekšnosacījums izglītības un apmācības sistēmu strukturālai pārveidei.
30. Lai digitālās tehnoloģijas varētu jēgpilni izmantot izglītībā, digitālās kompetences un atbilstošas pedagoģiskās pieejas ir vajadzīgas skolotājiem, pasniedzējiem, pedagogiem un citiem pedagoģiskajiem darbiniekiem un visu vecumu izglītojamajiem visos izglītības un apmācības veidos un līmeņos. Digitālo prasmju nodrošināšanai vajadzētu būt vecumsensitīvai un dzimumsensitīvai, un tai būtu jāaptver arī plašsaziņas līdzekļi, digitālā pratība un datpratība, kritiskā domāšana un cīņa pret maldinošu informāciju un dezinformāciju, naidīgu un kaitīgu runu, kiberiebiedēšanu un kibernetkarību, kā arī jārisina tādi drošības jautājumi kā privātuma aizsardzība, datu aizsardzība un intelektuālā īpašuma tiesības.

⁽¹⁰⁾ COM(2020) 624 final.

⁽¹¹⁾ Šajos secinājumos ar digitālās izglītības ekosistēmām var saprast vidi un apstākļus, kas vajadzīgi, lai garantētu kvalitatīvu iekļaujošu digitālo izglītību. Tas galvenokārt attiecas uz kvalitatīvu saturu, lietotājdraudzīgiem rīkiem, vērtības palielināšanas pakalpojumiem un drošām platformām.

31. Neformālā un ikdienējā mācīšanās būtu jāveicina kā svarīgs līdzeklis, ar ko visu vecumu cilvēkiem, kas ir ārpus formālās izglītības sistēmas, nodrošina nepieciešamo digitālās kompetences līmeni, lai atbalstītu viņu profesionālo un personisko izaugsmi, tostarp attiecībā uz tādiem faktoriem kā sociālās attiecības un fiziskā un garīgā veselība, kā arī digitālais komforts. Šajā sakarā svarīga ir digitālā vide un digitālo rīku jēgpilnas un ētiskas izmantošanas kultūra. Digitālās neformālās un ikdienējās mācīšanās iespējas ir īpaši būtiskas jauniešiem, tomēr tās ir būtiskas arī vecāka gadagājuma cilvēkiem, kas jo īpaši cietuši no Covid-19 pandēmijas sekām.

AICINA DALĪBVALSTIS ATBILSTOŠI APSTĀKĻIEM VALSTĪ:

32. Veicināt digitālās izglītības tehnoloģiju integrēšanu un digitālo kompetenču apguvi, lai uzlabotu mācīšanu, apmācību un mācīšanos visos izglītības un apmācības veidos un līmeņos, kā arī mūžizglītības perspektīvā.
33. Mudināt uz tādu inovatīvu mācīšanās veidu, kuri ietver digitālus komponentus, mācīšanās rezultātu novērtēšanu, kvalitātes nodrošināšanu un validāciju.
34. Apsvērt pedagoģiskos modeļus un skolotāju, pasniedzēju, pedagogu un cita pedagoģiskā personāla izglītību un apmācību, lai labāk izmantotu dažādās iespējas, ko piedāvā digitālās izglītības tehnoloģijas.
35. Nodrošināt iespējas skolotājiem, pasniedzējiem, pedagogiem un citiem pedagoģiskajiem darbiniekiem, piemēram, skolotāju apmācītājiem, iesaistīties sākotnējā un turpmākā profesionālās kvalifikācijas paaugstināšanā un motivēt viņus tajā iesaistīties, lai pilnveidotu un uzlabotu savas digitālās prasmes un kompetences pamatzināšanas IKT tādā līmenī, kas ļauj pārlicināti strādāt ar digitālās izglītības tehnoloģijām un nodrošināt kvalitatīvu izglītību un apmācību. Tādējādi viņiem vajadzētu būt nodrošinātām iespējām piedalīties tādu inovatīvu un uz izglītojamo vērstu mācīšanas un apmācības metožu un lietišķās didaktikas izstrādē, kas veicina kritisko un radošu domāšanu, un radīt drošu, kvalitatīvu un iekļaujošu mācību vidi un saturu. Labi apmācīti skolotāji, kas digitālās tehnoloģijas var izmantot jēgpilnā, kā arī vecumsensitīvā un dzimumsensitīvā pedagoģiskā veidā, ir svarīgs faktors, lai ieviestu kvalitatīvu un iekļaujošu digitālo izglītību visiem.
36. Veicināt visu izglītojamo iekļaušanu, pārvarot sociālo nevienlīdzību un digitālo plaisu, kā arī visiem nodrošinot vienlīdzīgu piekļuvi piemērotām digitālās mācīšanās iespējām un videi.
37. Apsvērt ieguldījumus digitālajā izglītībā, izmantojot iespējas, ko sniedz jaunais Atveseļošanas un noturības mehānisms, jo īpaši pamatiniciatīvas par savienošanu, pārkvalifikāciju un prasmju pilnveidi, lai veicinātu atveseļošanu, modernizējot un stiprinot kvalitatīvu un iekļaujošu izglītību un apmācību. Apsvērt arī citu Savienības finansējuma iespēju izmantošanu, piemēram, *Erasmus+*, "Apvārtnis Eiropa", "Digitālā Eiropa", Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments II, *InvestEU*, ERAF un ESF+.

AICINA KOMISIJU SASKAŅĀ AR LĪGUMIEM UN PIENĀCĪGI IEVĒROJOT SUBSIDIARITĀTES PRINCIPU UN APSTĀKĻUS VALSTĪS:

38. Komisijā nodrošināt koordinētu pieeju digitālajai izglītībai un kopā ar dalībvalstīm un attiecīgām ieinteresētajām personām sākt stratēģisku pārdomu procesu par sekmīgu digitālo izglītību veicinošiem faktoriem, tostarp savienojamību un digitālo pedagoģiju, infrastruktūru, digitālo aprīkojumu, skolotāju un studentu digitālajām prasmēm, sadarbību un datu standartiem, ņemot vērā tehnoloģisko suverenitāti, privātumu, datu aizsardzību un ētiku un vienlaikus tiecoties uz kvalitatīvu un iekļaujošu izglītību un apmācību. Turklāt šajā procesā cieša sadarbība ar dalībvalstīm un pamatojoties uz pierādījumiem veikt turpmākus pasākumus saistībā ar Padomes secinājumiem par Covid-19 krīzes pārvarēšanu izglītības jomā ar mērķi Savienības līmenī panākt kopīgu izpratni par pieejām attiecībā uz efektīviem, iekļaujošiem un iesaistošiem attālinātas mācīšanās procesiem.
39. Izpētīt veidus, kā Eiropas izglītības telpas kontekstā un sinerģijā ar citām attiecīgām politikām, un papildinoši tām veicināt integrētāku pieeju digitālās izglītības politikas izstrādei, šajā nolūkā, iespējams, izveidojot Eiropas digitālās izglītības centru, kā pamatā būtu esošie tīkli un citas attiecīgas darbības, lai varētu labāk reaģēt uz digitālās pārveides ātrumu.

40. Atbalstīt digitālās izglītības attīstību Eiropā un uzsvērt tās lomu, izmantojot Prasmju programmu Eiropai, Eiropas izglītības telpu un jauno stratēģisko sistēmu Eiropas sadarbībai, kas aizstās ET 2020.
41. Sniegt informāciju par digitālās izglītības metožu izstrādi un apmaiņties ar labu praksi, jo īpaši dalībvalstīm savstarpēji mācoties, kā arī informāciju par starptautisko sadarbību un salīdzinošo vērtēšanu, piemēram, ar Eiropas Padomi, UNESCO un ESAO.
42. Atbalstīt dalībvalstis notiekošajā izglītības un apmācības digitālajā pārveidē, jo īpaši izmantojot starpnozaru sadarbību starp dažādām valsts digitālās izglītības iniciatīvām un stratēģijām, un savest kopā iestādes, ekspertus, izglītības pētniekus, izglītības un apmācības sniedzējus, pilsonisko sabiedrību (skolotāju arodbiedrības, izglītojamo un vecāku apvienības) un privāto sektoru.
43. Strādāt ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm un attiecīgām ieinteresētajām personām, lai izmantotu esošās valstu un Eiropas digitālās izglītības ekosistēmas, vienlaikus atzīstot, ka augstas veiktspējas digitālās izglītības ekosistēmai ir vajadzīgs tāds izglītības saturs, platformas, pakalpojumi un rīki, kam jābūt vērīgiem uz izglītojamo, uzticamiem, drošiem, pedagoģiski pareiziem, pieejamiem un, attiecīgā gadījumā, daudzvalodu, kā arī izstrādātiem atklātā veidā un kvalitatīviem. Tas ietver pievēršanos ētikas aspektiem, tostarp mākslīgā intelekta jomā, un izglītojamo un lietotāju personas datu aizsardzības veicināšanu un drošas starptautiskas apmaiņas garantēšanu, izmantojot sadarbību saskaņā ar Eiropas datu aizsardzības noteikumiem.

AICINA KOMISIJU UN DALĪBVALSTIS SASKAŅĀ AR SAVU KOMPETENCI UN PIENĀCĪGI IEVĒROJOT SUBSIDIARITĀTES PRINCIPU:

44. Efektīvi izmantot *Erasmus+* digitālo dimensiju un, attiecīgā gadījumā, sinerģijas ar citām attiecīgām Savienības programmām, lai atbalstītu izglītības un apmācības institūciju digitālās pārveides plānus. Izmantojot *Erasmus+* projektus, turpināt atbalstīt skolotāju profesionālo izaugsmi, kā arī digitālo prasmju, kompetenču un spēju pilnveidošanu, digitālās izglītības un apmācības metožu un rīku efektīvu īstenošanu, kā arī atvērto izglītības resursu izstrādi visās izglītības un apmācības jomās, ņemot vērā mūžizglītību. Izpētīt programmas *Erasmus+* iespējamo ieguldījumu digitālās izglītības satura labākā pieejamībā un lielākā sociālā iekļaušanā un nolūkā veicināt visu izglītojamo sekmes izglītībā.
45. Izpētīt sinerģiju stiprināšanu starp dažādām Eiropas, valstu un reģionālām programmām, iniciatīvām un projektiem, lai atbalstītu sociālo iekļaušanu; pilnveidot digitālās prasmes un kompetences izglītojamiem un skolotājiem, pasniedzējiem un pedagogiem, jo īpaši nabadzības vai sociālās atstumtības riskam pakļautām personām, tostarp vistrūcīgākajām; stiprināt inovatīvu mācīšanās un mācīšanas metožu un instrumentu izstrādi un dot visiem izglītojamajiem iespēju gūt labumu no kvalitatīvas un iekļaujošas izglītības un apmācības.
46. Turpināt atbalstīt iniciatīvu "Eiropas universitātes", izmantojot *Erasmus+* un "Apvārsnis Eiropa", kā arī profesionālās izcilības centrus, un izmantot to potenciālu digitālās izglītības attīstīšanā; veicināt attiecīgo *Erasmus+* projektu rezultātu izplatīšanu, izmantošanu un mērogojamību, lai informētu gan politikas veidotājus, gan izglītības jomas praktiķus.
47. Izpētīt digitālo tehnoloģiju izmantošanu, lai izglītībā un apmācībā piedāvātu plašāku jaukta tipa un virtuālās mobilitātes iespēju klāstu, kā arī vēl citas elastīgas mācīšanās iespējas; atbalstīt paraugprakses apmaiņu, lai uzlabotu mācīšanos un mācīšanu, veicināt atbalsta pakalpojumus un digitālo administratīvo praksi, piemēram, praksi, kas izveidota saistībā ar Eiropas studenta kartes iniciatīvu vai *Europass*.
48. Turpināt uzlabot un palielināt sinerģijas starp pašnovērtējuma instrumentiem (piemēram, *SELFIE*, *HEInnovate*), satvariem (Eiropas digitālās kompetences satvaru), līdzdalības pasākumiem un veicināšanas pasākumiem (piemēram, digitālās izglītības hakatonu, ES programmēšanas nedēļu) un esošajām platformām (piemēram, *eTwinning*, *School Education Gateway* un *EPALE*); turpināt kopīgi strādāt, izmantojot tādas tīklus kā Digitālo prasmju un darbvietu koalīcija, un turpināt atbalstīt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja pārvaldīto Intelektuālā īpašuma izglītības tīklu.

49. Izmantot pētniecību, tostarp to Eiropas projektu rezultātus, kas finansēti saskaņā ar *Erasmus+*, “Apvārsnis Eiropa” un programmu “Digitālā Eiropa”, lai stiprinātu sinerģijas starp Eiropas izglītības telpu un Eiropas pētniecības telpu, īstenojot digitālās izglītības mērķus atbalstīt un izmantot pētniecību tam, lai virzītu inovatīvus pedagogiskos risinājumus un nodrošinātu informāciju politikas veidošanai, īstenošanai un izvērtēšanai.
  50. Izmantot dalībvalstu un starptautisko organizāciju, jo īpaši ESAO, UNESCO un Eiropas Padomes, attiecīgo publikāciju un pētījumu par digitālo izglītību rezultātus.
-

PIELIKUMS

Politiskais konteksts

1. Padomes Ieteikums (2012. gada 20. decembris) par neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanu.
2. Padomes secinājumi par ieguldījumiem izglītībā un apmācībā – atbilde uz paziņojumu “Izglītības pārvērtēšana – ieguldījums prasmēs labāku sociālekonomisko rezultātu sasniegšanai” un 2013. gada izaugsmes pētījumu ⁽¹⁾.
3. Padomes secinājumi par agrīnās izglītības un sākumskolas izglītības lomu radošuma, inovāciju un digitālās kompetences attīstībā ⁽²⁾.
4. Padomes secinājumi par digitālo darbu ar jaunatni ⁽³⁾.
5. Padomes un Komisijas 2015. gada kopīgais ziņojums par stratēģiskas sistēmas Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā (ET 2020) īstenošanu – Jaunas prioritātes Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā ⁽⁴⁾.
6. Padomes secinājumi par plašsaziņas līdzekļu lietotprasmes un kritiskas domāšanas attīstīšanu ar izglītības un apmācības palīdzību ⁽⁵⁾.
7. Padomes Rezolūcija par jauno prasmju programmu iekļaujošai un konkurētspējīgai Eiropai ⁽⁶⁾.
8. Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumi par iekļautību daudzveidībā, lai nodrošinātu augstas kvalitātes izglītību visiem iedzīvotājiem ⁽⁷⁾.
9. Padomes Ieteikums (2017. gada 22. maijs) par Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūru mūžizglītībai un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Ieteikumu par Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūras izveidošanu mūžizglītībai ⁽⁸⁾.
10. Padomes secinājumi “Pastiprināti pasākumi ar mērķi mazināt dzimumu horizontālo segregāciju izglītībā un nodarbinātībā” (2017. gada 7. decembris).
11. Padomes secinājumi par skolu attīstību un izcilu mācīšanu ⁽⁹⁾.
12. Padomes secinājumi par atjauninātu ES augstākās izglītības programmu ⁽¹⁰⁾.
13. Padomes Ieteikums (2018. gada 22. maijs) par pamatkompetencēm mūžizglītībā ⁽¹¹⁾.
14. Padomes Ieteikums (2019. gada 22. maijs) par visaptverošu pieeju valodu mācīšanai un apguvei ⁽¹²⁾.
15. Padomes Ieteikums (2016. gada 19. decembris) “Prasmju pilnveides ceļi – jaunas iespējas pieaugušajiem” ⁽¹³⁾; un Padomes secinājumi (2019. gada 22. maijs) par minētā ieteikuma īstenošanu ⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁾ OV C 64, 5.3.2013., 5. lpp.

⁽²⁾ OV C 172, 27.5.2015., 17. lpp.

⁽³⁾ OV C 414, 10.12.2019., 2. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 417, 15.12.2015., 25. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 212, 14.6.2016., 5. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 467, 15.12.2016., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 62, 25.2.2017., 3. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 189, 15.6.2017., 15. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 421, 8.12.2017., 2. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 429, 14.12.2017., 3. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 189, 4.6.2018., 1. lpp.

⁽¹²⁾ OV C 189, 5.6.2019., 15. lpp.

⁽¹³⁾ OV C 484, 24.12.2016., 1. lpp.

⁽¹⁴⁾ OV C 189, 5.6.2019., 23. lpp.

16. Padomes secinājumi par virzību uz redzējumu par Eiropas izglītības telpu ⁽¹⁵⁾.
17. Padomes secinājumi (2019. gada 9. aprīlis) “Virzībā uz arvien ilgtspējīgāku Savienību līdz 2030. gadam” ⁽¹⁶⁾.
18. Padomes secinājumi (2019. gada 7. jūnijs) par augsti digitalizētas Eiropas nākotni pēc 2020. gada: “Visas Savienības digitālās un ekonomiskās konkurētspējas un digitālās kohēzijas stiprināšana” ⁽¹⁷⁾.
19. Padomes Rezolūcija par Eiropas izglītības telpas turpmāku attīstīšanu nolūkā atbalstīt uz nākotni orientētas izglītības un apmācības sistēmas ⁽¹⁸⁾.
20. Padomes secinājumi par mūžizglītības politikas būtisko lomu centienos sabiedrībai nodrošināt iespējas panākt tehnoloģisko pāreju un pāreju uz zaļo ekonomiku, tādējādi atbalstot iekļaujošu un ilgtspējīgu izaugsmi ⁽¹⁹⁾.
21. Padomes Rezolūcija par izglītību un apmācību Eiropas pusgadā: nodrošināt uz informāciju balstītas debates par reformām un ieguldījumiem ⁽²⁰⁾.
22. Padomes secinājumi par Eiropas skolotājiem un pasniedzējiem nākotnei ⁽²¹⁾.
23. Padomes secinājumi par Covid-19 krīzes pārvarēšanu izglītības un apmācības jomā ⁽²²⁾.
24. Eiropadomes 2020. gada 1. un 2. oktobra secinājumi ⁽²³⁾.
25. Padomes secinājumi par Eiropas digitālās nākotnes veidošanu ⁽²⁴⁾.
26. Padomes secinājumi “Pārkvalifikācija un kvalifikācijas celšana kā pamats ilgtspējas un nodarbināmības palielināšanai saistībā ar atbalstu ekonomikas atveseļošanai un sociālajai kohēzijai” (2020. gada 8. jūnijs).

⁽¹⁵⁾ OV C 195, 7.6.2018., 7. lpp.

⁽¹⁶⁾ 8286/19.

⁽¹⁷⁾ 10102/19.

⁽¹⁸⁾ OV C 389, 18.11.2019., 1. lpp.

⁽¹⁹⁾ OV C 389, 18.11.2019., 12. lpp.

⁽²⁰⁾ OV C 64, 27.2.2020., 1. lpp.

⁽²¹⁾ OV C 193, 9.6.2020., 11. lpp.

⁽²²⁾ OV C 212 I, 26.6.2020., 9. lpp.

⁽²³⁾ EUCO 13/20.

⁽²⁴⁾ OV C 202 I, 16.6.2020., 1. lpp.